

Boğuluyorum Sana

– kuytular · 01 Kasım 2013

sana savaşların,
intikamların ve çizilmemiş atlaslardaki yalınlığın ve yalnızlığın buz gibi soğuk yanlarından ve tam içinden değil. yüreğimdaki umudun mavi tarlalarından ve kuşların sapan değmemiş kanatlarından, nehirlerin ve ırmakların sadece nehir ve ırmakların sırlıslıkla ettiği içimdeki ıslaklıktan/ ütopyadan.. çığlık çığlığa bağırarak ve kızıp titreyerek yazıyorum bunları....

kanatlarını kuşların
ve kapılarını açıp,
kaçıp sokağa
öyle susup susup b-akıyorsun
bir mısra derinliğinde
içime/ellerin...
nerde hata yaptığımı dair
bilgece sözler edip
her yanımı ısırarak istiyorum
ki yerimde olup
kurulup yerime
elini çenenin altına götür
ve şekil ver saçlarının kırıklarına
gözlerimin içine bakmadan ama
derin bir soluk al
emin olarak kendinden
ve mutlu et varlığını
gülüm/se
ve anlat bir kez daha...
hiç akıllanmıyor
yağdığında yağmur
yolunu kaybeden martılar...
sana benzemedi bil/iyorum
yaptığın son resim...
sen kocaman değil misin artık
ve kilo almamak için mi
çokça içiyorsun/ne güzel...
hiç susmadın mı
o gün mutfağında
ve kızdın mı sahiden

öfkelenip kırdın mı bardağı...
iyi kabarmıyor mu
pastanın hamuru,
sıcaklığımı mı yetersiz
fırının
(ateşe mi ihtiyaç duydun/bunun için mi öptün...)
hiç akıllanmıyorum değil mi
bak yine yazdım...
adam olmayacağım, n'densiz cevaplar vermeyeceğim sana
ne de tuhaf espriler yapmayacağım öyle mi?
aynada kendini mi izleyeceksin
sabahlara kadar,
kendi omuzuna mı dokunacaksın
kasıklarına doğru mu akacaksın
terlemişken ensen...
müzik tuhaf bir sihir biliyor musun?
notalar harflere benzer mi söyler misin?
bunları neden yazıyorum...
sadece kelimeler kalıyor/bunu öğrendim
durmadan çoğalan sorgularda
derin bir nefes alıp
dalıp/dalıp
boğuluyorum/sana...

(...)